

[Landbrugsministeren]

Men man må vel nok sige, at størst forundring giver det anledning til, når man fra Fremskridtspartiets side end ikke ønsker at medvirke. Fremskridtspartiet, der jo ved praktisk taget enhver lejlighed ønsker at fremstå som det parti, der vil være med til at afskaffe – i det mindste reducere – skatterne. Når der så kommer et konkret forslag om at reducere eller, som der står i bemærkningerne, fratække i ejendomsskatter, så oplever man altså, at Fremskridtspartiet siger: Næh, lige præcis det kan vi ikke være med til.

Man kunne så spørge, om det er, fordi det præcis er ejendomsskatterne, eller om det er, fordi det præcis er landmændene, der er tale om, for Fremskridtspartiet forsømmer jo ellers ingen lejlighed til at fremstille sig som det parti, der ønsker at varetage landmændenes interesser. Jeg synes, det er noget pauvert, at man så her bare dækker sig ind under, at man ikke er tilfreds med vandmiljøplanen.

Jeg er nødt til at sige til hr. Dohrmann, at uanset om dette forslag vedtages eller ej, så består landmændenes forpligtelse til at skulle etablere 65 pct. grønne marker. Det er altså en pauver undskyldning, når man fra Fremskridtspartiets side ikke vil medvirke til dette lovforslag med den undskyldning, at man ikke finder, at vandmiljøplanen er rigtig.

Det har været udtrykt fra flere sider, også på baggrund af de oplysninger, som er kommet frem i dag, at det kunne være hensigtsmæssigt at få kigget på vandmiljøplanen endnu en gang, og her måske endda specielt på landbrugsdelen, men jeg synes, det havde været mere ærligt og mere reelt over for landbruget, hvis man fra Fremskridtspartiets side på den baggrund havde sagt, at til trods for, at vandmiljøplanen ikke i enhver henseende er efter Fremskridtspartiets ønsker, så skulle landbruget ikke lide under det, men at Fremskridtspartiet også godt ville være med til at skaffe flertal for, at man kunne få den hårdt tiltrængte kompensation.

Jeg kan kun håbe, at det lykkes at få skabt et flertal for forslaget under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Det skal blot være, at når landbrugsministeren omtaler en kunstgødningsafgift, så synes jeg, landbrugsministeren skulle slå op i den be-

retning, der er afgivet til Folketinget vedrørende vandmiljøplanen, og læse, hvad den daværende ordfører for Det Radikale Venstre, den nuværende miljøminister fru Lone Dybkjær, sagde om kunstgødningsafgift, nemlig at hvis man ikke nåede målsætningen, der var fastsat i vandmiljøplanen, så ville hun overveje kunstgødningsafgiften. Det er altså regeringens egen miljøminister, der har peget på det som et instrument til at opnå et mål, og jeg går ud fra, at landbrugsministeren ikke tager afstand fra miljøministeren.

Man kan så også sige, at den kunstgødningsafgift, som vi har drøftet, er en afgift, der bliver i erhvervet. Man kan faktisk sige, at det er en brugerbetaling, der går tilbage til brugerne, men som sikrer en mere hensigtsmæssig fordeling af gødningen.

Bjørn Poulsen (SF):

Når man hører landbrugsministeren på talerstolen, kan man næsten ikke andet end få en lille smule lyst til at blive polemisk, for jeg kan meget tydeligt høre nu, at det var vist en rigtig dårlig aftale, man lavede med Fremskridtspartiet for snart et år siden, det må vi vistnok erkende.

Men på den anden side: Jeg synes nu ikke, landbrugsministeren skal være ked af det, for jeg er lige ved at tro, at Fremskridtspartiet måske ville være glad for at komme ud af den. Det må ikke være rart at blive skældt sådan ud hver gang, og det er jo det, der er sket den ene gang efter den anden.

Men en anden ting er, at jeg synes, at ministeren glemmer, at der også er noget, der hedder nedmuldning, med i dette forslag. Jeg synes, at når man ser på de muligheder, der er for en landmand for at leve op til de krav, der ligger i vandmiljøplanen, så er de da rigelige, og det skulle kunne lade sig gøre uden de store problemer. At der vil være udsving fra år til år er klart, det har der altid været, men vi ved da alle sammen i dag, at antallet af grønne marker og vinterdækkende afgrøder er større, end det har været tidligere.

Så synes jeg nok, det lyder, som om lige netop denne støttelov skal redde landbruget fra den store økonomiske krise. 21 kr. pr. ha og 55 kr. pr. ha – jeg tror, at landbrugsministeren undervurderer krisen.